

szabad elrendelni, ha a kérelem mellett alkalmas módon igazolva van, hogy a hitelező szabályszerűen kielégítést nyert, vagy hogy jelzálogjoggal biztosított követelést járulékaival a jelzálogos hitelező részére bírói letétbe helyezték.

Nem szabad az előzőek alapján törölni a jelzálogjogot, ha a jelzálogjoggal kapcsolatban az átértékelési törvény 28. §-a alapján a jelzálogos követelés átértékelésére vonatkozó feljegyzés van a telekkönyvbe bejegyezve, vagy ha a telekkönyvi bejegyzés szerint a jelzálogos követelést valósággal aranyban, aranyértékben vagy egyébként értékálló módon kell a jelzálogból kielégíteni, vagy ha az ingatlanra e rendelet életbelépésekor az árverés el van rendelve.

A jelzálogos hitelező vagy egyéb telekkönyvi érdekelt a törlést rendelő végzés kézbesítésétől számított 15 nap alatt a törlés ellen felfolyamodással élhet, ha a törlésnek a rendelet értelmében nem lett volna helye.

A rendelet rendelkezéseit a bányatelekkönyvben és a vasutak és csatornák központi telekkönyvében bejegyzett jelzálogjogok tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.

* * *

Mezőgazdák kedvezményei. Az egyes gabonaneműek értékesítése érdekében szükséges intézkedésekről szóló 1930:XXII. t.-c., amely a gabonajegyet (boletta) a mezőgazdaság felsegítése céljából bevezette, felhatalmazta a kormányt, hogy amennyiben a gabona árának alakulása indokolja, a gabonajegy intézményét felfüggeszthesse. Miután pedig a gabonaárak az utóbbi időben lényegesen emelkedtek, az 5600/1934. M. E. sz. r. ezzel a felhatalmazással élt is és a gabonajegy intézményét 1934. július 1. napjával kezdődő hatállyal további intézkedésig felfüggesztette.

Ettől függetlenül azonban — az előző évbeli rendeletek rendelkezéseinek mintájára — továbbra is érvényben maradtak a mezőgazdáknak azok szerint is nyújtott kedvezmények, mint földadómegettérítés a mezőgazdák egyes kategóriáinak, közmunkaszolgáltatási kötelezettségek mérséklése, egyes mezőgazdasági cikkek vasuti fuvardíjainak mérséklése, stb.

A másodelőző évi hasonló tárgyú 3400/1932. M. E. sz. rendelet a kedvezmények fedezése céljából „A mezőgazdaság megsegítésére szolgáló alap”-ot (boletta alap) létesítette, amelyet a 6200/1933. M. E. sz. r. az előző évre fenntartott, az 1934—35. gazdasági évre pedig jelen R. tart fen, lényegében ugyanazok a bevételek esvén ezen alap javára, mint amelyek az előző évben, nevezetesen a liszt és rizs forgalmiadóváltás-, a textilgyárak által fizetendő bizonyos hozzájárulások, a textil, gyarmat és fűszerárú forgalmiadóváltásnak és a sajtolt élesztő fogyasztási adójának emeléséből előálló bevételi többlet, a kartellilletékekből és szénadókból származó bevétel, valamint a társulati adó alá eső vállalatok ú. n. külön hozzájárulása.

A gabonajegy intézményének felfüggesztésével kapcsolatos átmeneti intézkedések tárgyában a 98600/1934. P. M. sz. r., egyes

rendelkezéseinek végrehajtása tárgyában pedig a 2000/1934. P. M. sz. r. rendelkezik.

* * *

A személyi biztosítási összeg iránti igények valorizációja. A valorizációs törvény 4. §. 6. bek.-e szerint az átértékelésből ki vannak zárva a biztosítási szerződésen alapuló tartozások. Ezen általános szabállyal szemben azonban a törvény 20—27. §-ai az 1922. január 1. napja előtt kötött koronaértékű élet-, járadék, baleset vagy más személyi biztosítási szerződésen alapuló pénztartozásokra kivételes rendelkezéseket állítottak fel. Nevezetesen elrendelték egy részletesen meghatározott szolgáltatásokból előálló fedezeti alap képzését, amely fedezetképzésnek addig kell folynia, amíg az a törvény szerint meghatározott jogosultak igényei aranyértékének öt százalékát eléri. Ha eléri, a biztosító magánvállalatok m. kir. állami Felügyeleti Hatósága a felosztási alapot a jogosultak között felosztja annak az évnek vége után, amelyben az alap az aranyérték 5%-ának fedezéséhez szükséges összeget eléri.

A fedezet egyebek között abból alimentálódik, hogy a biztosító magánvállalatok kötelesek az itt szóbanforgó szerződések 1921. december 31. napján fennállott díjtartalékait és az azóta fizetett biztosítási díjakat a Felügyeleti Hatóságra átruházni, valamint a törvény életbeléptétől az 1934. dec. 31-ig terjedő időben biztosítási ügyleteikből bevett közvetlen biztosítási összdijak két százalékát és a viszontbiztosítási díjak egy százalékát a Felügyeleti Hatósághoz befizetni. Azt azután a törvény 27. §. 1. bek.-e alapján kibocsájtott 1100/1929. P. M. sz. r. mondta ki, hogy a szerződő félnek, illetve kedvezményezettnek azon biztosítási szerződést, amelynek alapján a fentiek szerinti 5%-os valorizációs igényt támaszt, 1928. augusztus 31-ig (illetve meghosszabbítás folytán 1929. szeptember 30-ig) a kötvénykiállító biztosítónál be kell jelentenie.

Az annak idején megejtett számítások szerint az előírányzott befizetésekből 1935. január 1-ig együtt lett volna az a kb. 15—16 millió pengő, amelyből a törvény által elrendelt 5%-os valorizáció kitelt volna. Ez a várakozás azonban annál fogva, mert a biztosítók díjbevételei a gazdasági válság folytán csökkentek, nem vált be. Bár tehát az átértékelés céljából alakított felosztási alapon ezidőszert még nincs annyi összeg, amennyi az összes bejelentett igények kielégítésére szükséges, mégis avégből, hogy a fizetések megkezdése el ne huzódjék, az 5702/1934. M. E. sz. rendelet — a törvény érészben való módosításával — megengedi, hogy a Felügyelő Hatóság a felosztási alapon a jogosultak között felosztását a rendelkezésre álló fedezethez mérten megkezdhesse, mielőtt még a felosztási alap a megszűnt követelések aranyértékének 5%-át fedezné. Kimondja azonban a rendelet, hogy a felosztási alap terhére csakis azokból a biztosítási szerződésekből eredő követelésekre kell fizetéseket teljesíteni, amelyeket a biztosító magánvállalatok a Felügyeleti Hatóságra az 1934. évi július hó 1. napjáig átruház-

